

آفالیز تحلیلی جوشهای نواری و تعیین مقاومت نهائی آنها

دکتر ابراهیم ثنائی

استادیار دانشکده مهندسی عمران دانشگاه علم و صنعت ایران

چکیده

تعیین مقاومت نهائی جوشهای نواری بهمنظور طراحی اتصالات جوش در سازه‌های فولادی از دیرباز مورد توجه محققین قرار گرفته است. در این بررسی بر مبنای فرضیات مشخصی (۳) روش تحلیلی نسبت "سادهای برای تعیین مقاومت جوشهای نواری تحت تاثیر بار خارج از مرکز که با زوایای مختلف بر جوش اثر نماید" گردیده است.

معادلات به دست آمده مقاومت جوش را بر حسب بار وارد، خروج از مرکزان، زاویه تاثیر نیرو، مشخصات هندسی جوش و مقاومت گشتن نهائی فلز جوش بیان می‌گند.

در حالت خاصی که خروج از مرکز وجود نداشته باشد، روابط کاملاً "ساده و گاربردی حاصل می‌شود. همچنین هستگامی که امتداد تاثیر نیرو موازی محور طولی جوش است، معادلات ساده و خلاصهای به دست آید. امتداد تاثیر نیرو نسبت به موضعیت جوش در شرایطی که نسبت خروج از مرکز نیروی وارد به طول جوش بیش از یک است، تاثیر تاچیزی بر مقاومت جوش دارد.

Determination of Ultimate Strength of Loaded Fillet Welds by Analytical Method

E. Saneei, Ph. D.

Civil. Eng. Dept. of Iran Univ. of Sci. & Tech.

ABSTRACT

Some various methods are used to determine the strength of fillet welded connections. In this paper a simplified theory which expresses the strength of some fillet weld groups subjected to a shearing force applied along an arbitrarily direction is considered.

The equations obtained, define the relationship between the applied force and its eccentricity, orientation, the weld metal tensile strength and the geometry of the weld.

When the eccentricity is null, the formulation to design the weld, become quite simple. It is the same when the direction of the applied force is parallel to the longitudinal axe of the weld. For the general cases plotting some curves may facilitate the design of welds.

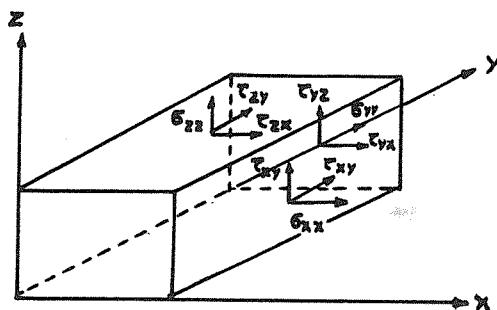
ارائه راه حل‌هایی نائل آمده‌اند. جمعی از پژوهشگران آزمایشاتی رانیز انحصار داده‌اند، تا بتوانند اعتبار فرضیات نظری و نتایج حاصل از آنها را ارزیابی کنند. مجموعه این تحقیقات منجر به تدوین آشنانمehای محاسباتی برای محاسبه جوش در اتصالات سازه‌های فولادی گردیده است. لیکن تحقیقات همچنان برای دستیابی به روابط ساده‌تر که بارفتار

مقدمه:

در سالهای اخیر تحقیقات گسترده‌ای برای تجزیه و تحلیل جوشهای نواری صورت پذیرفته است. برخی از محققین از روش‌های نظری به کمک تحلیل‌های ریاضی و یا با استفاده از ماشینهای حسابگر (کامپیوتر)، به

قرار داد تنشهای مثبت بر روی یک قطعه جوش در شکل ۲ مشخص شده است
تشهای موجود در صفحات مختلف را با $T_{xz} = T_{zx}$, $T_{xy} = T_{yx}$, $\sigma_{zz} = \sigma_{yy}$, σ_{xx}
 $T_{yz} = T_{zy}$ تعریف می‌کنیم. فرض می‌شود راه تنشهای مذکور در صفحه‌ای با کسینوس دیرکتورهای $(m \cos \theta, m \sin \theta)$ تنش اصلی q به وجود بیاید.
از تعادل جزء مذکور داریم:

$$\begin{cases} l(\sigma_{xx} - q) + mT_{xy} + nT_{zx} = 0 \\ lT_{xy} + m(\sigma_{yy} - q) + nT_{zy} = 0 \\ lT_{zx} + mT_{yz} + n(T_{zz} - q) = 0 \end{cases}$$

شکل ۲

معادله درجه سوم بر حسب q حل می‌شود که دارای ریشه‌های حقیقی است و بیانگر تنشهای اصلی q_1, q_2, q_3 ایجاد شده در جوش نواری است
تشهای اصلی ایجاد شده باید با تئوریهای شکست مصالح جوش تعابق داشته باشد. فرض می‌شود در لحظه شکست جوش، فلز جوش دارای تنشهای کششی در حد نهائی باشد، بنابراین بر طبق فرضیه شکست فوق مایر (Von Mise) در تئوری خمیری مصالح (9) تنشهای اصلی باید در رابطه زیر صدق کنند.

$$2\sigma^2 = (q_1 - q_2)^2 + (q_2 - q_3)^2 + (q_3 - q_1)^2 \quad (4)$$

در این رابطه q تنش کششی حدنهایی فلز جوش است.

۲- آنالیز جوش
یک جفت جوش نواری را مطابق شکل ۱ در نظر می‌گیریم. نیروی P با خروج از مرکز O و زاویه θ نسبت به محور عمود بر محور طولی جوش بر تیر اثر می‌کند. تاثیر نیروی P را با دو مولفه P_x و P_y بر حساب می‌کنیم $P_x = P \cos \theta$, $P_y = P \sin \theta$ روی جدار ستون دو نیروی افقی و قائم و همچنین دولنگر خمی P_y را منتقل می‌کنند. این لنگرهای در جوشها ایجاد خمی می‌کنند. موقعیت محور خنثی جوش را در فاصله L' از انتهای فوقانی جوش در نظر می‌گیریم، که در آن L طول جوش است.
در ادامه کار از روابط بدون بعد زیر استفاده می‌کنیم:

$$\xi = \frac{\theta}{L}, \nu = \frac{u}{L}, \psi = \frac{v}{L}$$

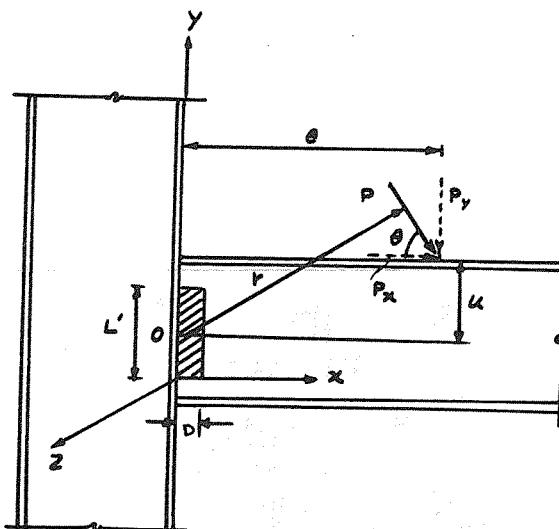
واقعی جوش در مقابل بارهای خارجی تعابق داشته باشد ادامه دارد.
این مقاله گزارش نتایج تحقیقاتی است که توسط نویسنده صورت پذیرفته است. در این بررسی سعی شده رابطه تحلیلی جامعی برای محاسبه جوش نواری تحت اثر نیروی با خروج از مرکز و تحت زوایای مختلف تاثیر ارائه گردد. همچنین در جریان این تحقیق برای اولین بار آزمایشاتی برای تعیین مقاومت جوشهای نواری با بار خارج از مرکز بازوایای مختلف تاثیر $90^\circ \leq \theta \leq 0$ انجام گرفت.

۱- تجزیه و تحلیل نظری:

یکی از کاربردهای اصلی این تئوری محاسبه اتصالات فولادی تیر به ستون است که نیروی با خروج از مرکز P تحت زوایای مختلف تاثیر از بارگذاری استاتیکی یا بارگذاری مایل دینامیکی ناشی از حرکت عرضی چرچیل سقفی در طول تیر و ... برآن تاثیر می‌نماید (شکل ۱).

۱-۱- مبانی و اصول تحلیل نظری:

در آنالیز جوش کلیه نیروهای وارد بر جداره جوش شامل نیروی برشی و لیگر ناشی از بار خارجی P مشخص می‌شوند. برای سهولت تجزیه و تحلیل جوش لنگرهای ایجاد شده در سطح آن را با یک جفت نیروی محوری با برشی (کوپل) معادل جایگزین می‌کنیم. در این صورت نوار جوش به دو قسمت یا قطعه تقسیم می‌شود که بر سطح هر یک تنشهای یکنواختی تاثیر می‌نماید. سپس هر نقطه از جوش تحت تاثیر تنشهای وارد بر کلیه سطوح آن مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌دهیم. آنگاه تنشهای اصلی ایجاد شده در جوش را با استفاده از تنشهای موجود به دست می‌آوریم. در اثر عمل چوشکاری در داخل جوش و در امتدادهای مختلف مقداری تنشهای پس ماند ایجاد می‌شود. معمولاً تنش کششی محوری پس ماند قابل توجهی به وجود می‌آید که با بدتر محاسبات منظور گردد. تنشهای پس ماند ایجاد شده در امتدادهای دیگر کوچک بوده و قابل صرفنظرند.

شکل ۱

اگر تنشهای پس ماند را نیز باید منظور کنیم. فرض می‌کنیم که تنشهای پس ماند در امتداد طولی جوش کشی بوده و مقدار آن در طول جوش ثابت بوده و در لحظه‌ای که $(P=0)$ است مقدار آن برابر تنshed جاری شدن فولاد خوش باشد. با افزایش نیروی P مقدار تنش پس ماند طولی (γ) تغییر می‌کند، لکن در هر لحظه مقدار آن در طول جوش ثابت فرض می‌شود. وضعیت تنشهای موثر بر جوش ناشی از ترکیب حالات (الف) و (ب) در شکل ۴ نشان داده شده است.

تعادل استاتیکی جوش ایجاد می‌کند. که تنشهای دیگری از نوع تنش محوری و برشی در سطوح مختلف جوش وجود داشته باشد. مقدار این تنشهای را با توجه به تنشهای موجود در شکل ۴ می‌توان بدست آورد.

تنش حداکثر ایجاد شده در جوش را با σ نشان می‌دهیم. به طوری که:

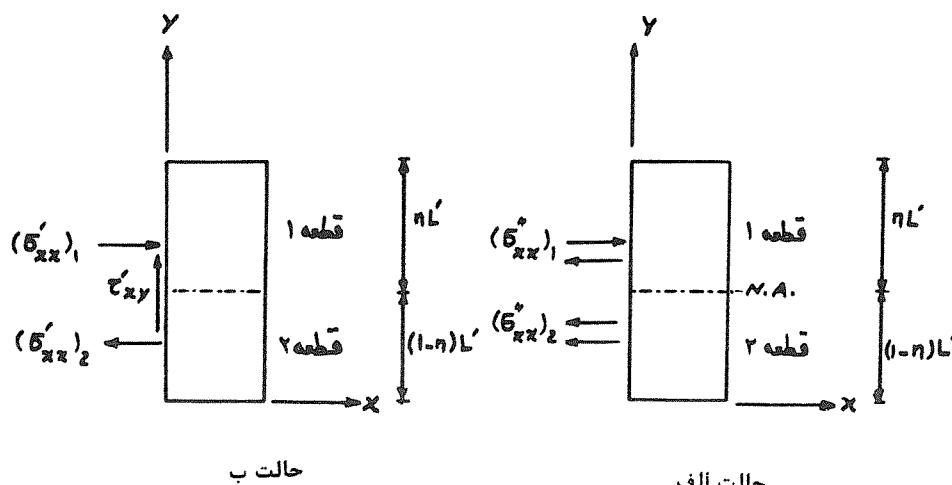
$$\sigma = \frac{P}{DL}$$

که در آن D بعد جوش نواری است. حال مقدار F_{x1}, F_{x2} را به دست می‌آوریم:

$$F_{x1} = \frac{2Py \cdot e}{L} = 2 \zeta P \sin \theta$$

$$F_{x2} = \frac{2Px \cdot u}{L} = 2 v P \cos \theta$$

با فرضیاتی که انعام شد، آنالیز جوش منحر به تجزیه و تحلیل نوار جوش در دو حالت (الف) و (ب) می‌گردد که مطابق شکل ۳ بارگذاری شده است، همان طور که اشاره شد به دلیل وجود لنگر خمی جوش را از محل محور خنثی به دو قطعه ۱ و ۲ تقسیم می‌کنیم.

شکل - ۳

تنشهای ایجاد شده در صفحه yoz در دو حالت ذکر شده برابرند با:

$$(\sigma'_{xx})_1 = \frac{F_{x1}}{\eta DL}, (\sigma'_{xx})_2 = \frac{F_{x1}}{(1-\eta)DL}$$

تنشهای کل ایجاد شده در هر قطعه از جم تنشهای حالتها (الف) و (ب) حاصل می‌شود:

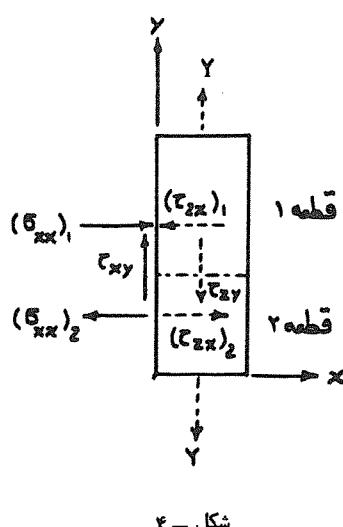
$$(\sigma_{xx})_1 = (\sigma'_{xx})_1 + (\sigma''_{xx})_1 = \sigma \left(\frac{S}{\eta} - \cos \theta \right) = Q_1 \quad (\text{الف})$$

$$(\sigma_{xx})_2 = (\sigma'_{xx})_2 + (\sigma''_{xx})_2 = \sigma \left(\frac{S}{1-\eta} + \cos \theta \right) = Q'_1 \quad (\text{ب})$$

که در آن $S = 2 (\zeta \sin \theta + v \cos \theta) = \frac{2r}{L} (e \sin \theta + u \cos \theta)$

$r = e \sin \theta + u \cos \theta$ و چون:

$$S = \frac{2r}{L} = 2 \psi \quad (\text{پس ب}):$$

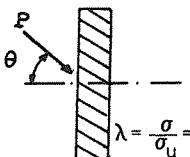
شکل - ۴

$$\lambda = \frac{\sigma}{\sigma_u} = \frac{1}{\sqrt{4[4\psi^2 - \frac{3\eta^2 - 3\eta + 1}{\eta^2(1-\eta)^2} - 6\psi\cos\theta \frac{1-2\eta}{\eta(1-\eta)} + 3\cos^2\theta] + 6\sin^2\theta}} \quad (8)$$

برای استفاده عملی از روابط فوق می‌توان به ازاء مقادیر مختلف θ و ψ نمودارهایی را ترسیم کرد و مقدار تنش ماکریم جوش را بدست آورد.

۱-۳-۲- بررسی حالات خاص:
معادلات (۷) و (۸) برای حالات عمومی بارگذاری با خروج از مرکز و تحت زوایای مختلف است. از این معادلات می‌توان به سهولت روابطی برای حالات خاص بارگذاری که کاربرد زیادی دارند را نتیجه گرفت.

۱-۳-۱- حالت بارگذاری جوش بدون خروج از مرکز تحت زوایای مختلف : ($\psi = 0$)

معادله (۷) می‌دهد :
از معادله (۸) خواهیم داشت :

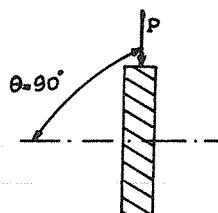
$$\lambda = \frac{\sigma}{\sigma_u} = \frac{P}{DL'\sigma_u} = \frac{1}{\sqrt{3\cos^2\theta + 6\sin^2\theta}} = \frac{1}{\sqrt{6 - 3\cos^2\theta}} \quad (9-\text{الف})$$

$$P = \frac{DL'\sigma_u}{\sqrt{6 - 3\cos^2\theta}} \quad (9-\text{ب})$$

P بار نهایی جوش است.

در این حالت برای دو وضعیت خاص جوش، تحت ناشر نیروی محوری $\theta = 90^\circ$ و تحت ناشر نیروی برشی عرضی ($\theta = 0^\circ$) نیز می‌توانیم به نتایج جالبی دست یابیم.

ربابطه (۹-الف) می‌دهد :

$$\lambda = \frac{\sigma}{\sigma_u} = \frac{1}{\sqrt{6}} \quad (10-\text{الف})$$

از رابطه (۹-ب) به دست می‌وریم :

$$P = \frac{DL'\sigma_u}{\sqrt{6}} \quad (10-\text{ب})$$

: از رابطه (۹-الف) داریم : $\theta = 0^\circ$

$$\lambda = \frac{\sigma}{\sigma_u} = \frac{1}{\sqrt{3}} \quad (11-\text{الف})$$

الف - محاسبه تنشهای اصلی در قطعه ۱ :

$$\begin{aligned} \sigma_{xx} &= Q_1 & T_{xy} &= T_{yz} = -\sigma \sin\theta \\ \sigma_{yy} &= Y & T_{yz} &= T_{zy} = +\sigma \sin\theta \\ \sigma_{zz} &= -Q_1 & T_{xz} &= T_{zy} = +Q_1 \end{aligned}$$

با حل گزینی مقادیر فوق در معادله ۱ و حل آن نتیجه می‌گیریم :
(ت) $q [2\sigma^2 \sin^2\theta - (r-q)(-2Q_1 - q)] = 0$
با حل معادله (ت) تنشهای اصلی برای قطعه ۱ به دست می‌آیند :

$$\begin{cases} q_1 = 0 \\ q_2, q_3 = \frac{1}{2} [(Y - 2Q_1) \pm R_1] \end{cases} \quad (ت)$$

$$R_1^2 = (Y + 2Q_1)^2 + 8\sigma^2 \sin^2\theta \quad \text{که در آن}$$

حال تنشهای اصلی (ت) را در معادله (۲) قرار می‌دهیم :

$$\sigma_u^2 = Y^2 + 2YQ_1 + (2Q_1)^2 + 6\sigma^2 \sin^2\theta \quad (۳)$$

ب - محاسبه تنشهای اصلی در قطعه ۲ :

اگر به طریق مشابه برای این قطعه عمل کنیم در نتیجه خواهیم داشت :

$$\sigma_u^2 = Y^2 - 2YQ_1 + (2Q_1)^2 + 6\sigma^2 \sin^2\theta \quad (۴)$$

با توجه به فرض اولیه مبنی بر این که تمام قسمتهای جوش همزمان به حد خراصی می‌رسند، بدینهی است که معادلات (۳) و (۴) با یکدیگر برابرند. با برابر قرار دادن آنها خواهیم داشت :

$$Y = 2(Q_1 - Q_4) = -4\sigma \cdot \psi \frac{1-2\eta}{\eta(1-\eta)} + 4\sigma \cos\theta \quad (۵)$$

حال معادله (۵) را در یکی از دو معادله (۳) یا (۴) قرار می‌دهیم و مقدار σ را به دست می‌وریم :

$$\sigma_u^2 = 4\sigma^2 \left[\frac{3\eta - 3\eta + 1}{\eta^2(1-\eta)^2} \cdot 4\psi^2 - 6\psi \cos\theta \frac{1-2\eta}{\eta(1-\eta)} + 3\cos^2\theta \right] + 6\sigma^2 \sin^2\theta \quad (۶)$$

ربابطه (۶) مقدار تنش σ ایجاد شده در جوش را برحسب η می‌دهد
برای تعیین ماکریم مقدار σ مشتق $\frac{d\sigma}{d\eta}$ را محاسبه کرده برابر صفر قرار می‌دهیم :
$$\frac{d\sigma}{d\eta} = 2(-6\eta + 15\eta^3 - 16\eta^2 + 9\eta - 2)\psi + (-6\eta^5 + 18\eta^4 - 21\eta^3 + 12\eta^2 - 3\eta) \cos\theta \quad (۷)$$

بنابراین بازه مقداری معلوم برای θ و خروج از مرکز از معادله (۷) به دست می‌آید. با قرار دادن σ در معادله (۶) مقدار حداکثر تنش مقاوم جوش (σ) در لحظه شکست تعیین می‌گردد.
ربابطه (۶) را می‌توان به صورت بی بعد زیر تنظیم کرد.

از رابطه (۹-ب) خواهیم داشت:

$$P = \frac{DL'\sigma_u}{\sqrt{3}} \quad (11-ب)$$

P =بارهای حوش

مقایسه دو رابطه (۱۰-ب) و (۱۱-ب) نشان می‌دهد که مقاومت یک جوش تحت تاثیر بار عرضی \bar{Q} که برابر مقاومت آن تحت اثر بار طولی (محوری) است.

نتایج در جدول شماره (۱) منعکس است و با نتایج به دست آمده از فرمول نظری (۸) مقایسه شده است.

جدول شماره ۱- نتایج آزمایش‌های انجام شده بر روی جوش و مقایسه آن با نتایج بدست آمده از روابط نظری

شماره نمونه آزمایش	درجہ θ	D (mm)	ψ	تجربی	تئوری
A001R	۰	۷/۹	۰/۰۰	۵/۹۰	۰/۵۷۷
B301	۳۰	۸/۵	۰/۰۰	۰/۵۲۰	۰/۵۱۶
B301R	۳۰	۷/۸	۰/۰۰	۰/۵۶۰	۰/۵۱۶
C601	۶۰	۸/۰	۰/۰۰	۰/۴۸۶	۰/۴۳۶
C601R	۶۰	۷/۹	۰/۰۰	۰/۴۹۹	۰/۴۳۶
D901	۹۰	۷/۹	۰/۰۰	۰/۵۰۱	۰/۴۰۸
D901R	۹۰	۷/۱	۰/۰۰	۰/۵۰۱	۰/۴۰۸
A001	۰	۷/۸	۰/۰۲	۰/۴۸۸	۰/۵۰۰
A002	۰	۷/۹	۰/۱۵	۰/۴۴	۰/۴۲۱
D902	۹۰	۷/۶	۰/۱۵	۰/۲۷۱	۰/۳۶۶
A003	۰	۸/۸	۱/۰۰	۰/۱۴۲	۰/۱۲۱
B303	۳۰	۸/۵	۱/۰۰	۰/۱۰۷	/۱۲۰
C603	۶۰	۷/۷	۱/۰۰	۰/۱۱۵	۰/۱۲۰
D903	۹۰	۸/۰	۱/۰۰	۰/۱۱۳	۰/۱۲۰
B305	۳۰	۷/۷	۲/۰۰	۰/۰۶۹	۰/۰۶۲
C605	۶۰	۷/۷	۲/۰۰	۰/۰۲	۰/۰۶۲

۳- نتیجه گیری:

مقایسه نتایج تئوری و تجربی موئید اعتبار قابل قبول روابط نظری است، و می‌توان با کمک آنها نمودارها یا جداولی را برای استفاده سریع مهندسین محاسبه تنظیم کرد.

۱-۳-۳- حالت بارگذاری حوش با خروج از مرکز ۲ تحت اثر بار قائم ($\theta = 90^\circ$):

در این حالت $r=e$ است. از معادله (۷) داریم:

$$\eta = 0,1, \frac{1}{2}$$

از سه مقدار به دست آمده $\eta = \frac{1}{2}$ پاسخ مساله است. معادله (۸) در این شرایط به صورت زیر در می‌آید:

$$\lambda = \frac{\sigma}{\sigma_u} = \frac{1}{\sqrt{16\psi^2 \frac{3\eta^2 - 3\eta + 1}{\eta^2(1-\eta)^2} + 6}} \quad (12-\text{الف})$$

با قرار دادن $\eta = \frac{1}{2}$ در رابطه بالا به دست می‌آوریم.

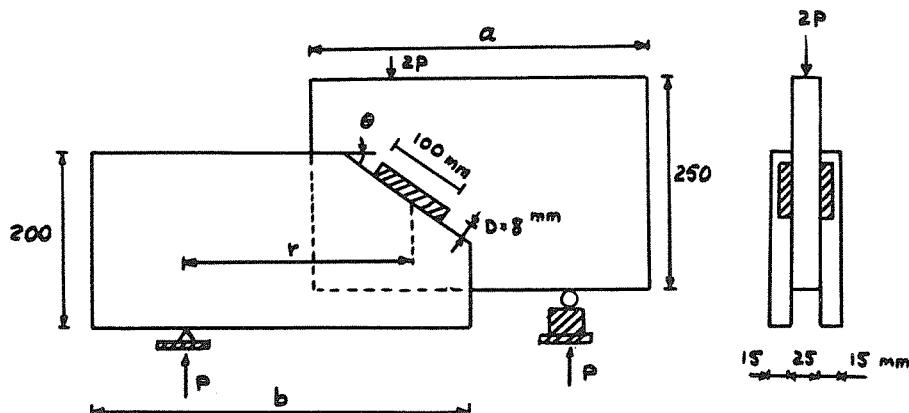
$$\lambda = \frac{\sigma}{\sigma_u} = \frac{1}{\sqrt{(6+64\psi^2)}} = \frac{1}{\sqrt{(6+64\zeta^2)}} \quad (12-\text{ب})$$

و با:

$$P = \frac{DL'\sigma_u}{\sqrt{(6+64\zeta^2)}} \quad (12-\text{پ})$$

۲- بررسی آزمایشگاهی جوشها:

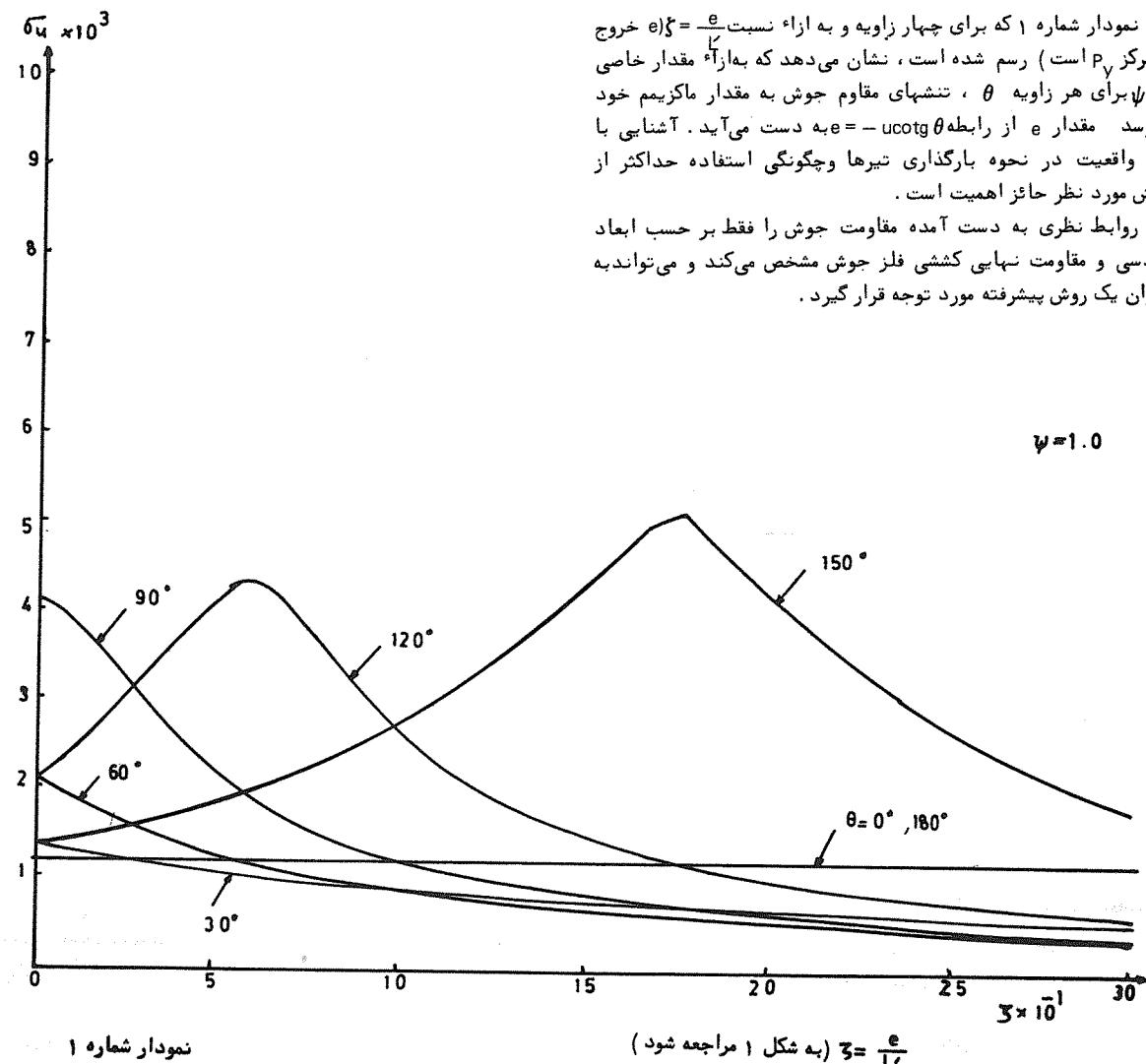
برای تعیین اعتبار روابط نظری، آزمایش روی نمونه‌های بالابعاد واقعی تحت تاثیر بار خارج از مرکز با زوایای مختلف ($0^\circ \leq \theta \leq 90^\circ$) انجام گرفت. در مجموع تعداد ۱۶ آزمایش بر روی نمونه‌ها انجام گرفت خروج از مرکز های انتخابی با توجه به وضعیت منحنی‌های تغییرات تنش $\psi = 0, 0.15, 1, 2$ در نظر گرفته شدند.

شکل - ۵

نمودار شماره ۱ که برای چهار زاویه و به ازاء نسبت $\frac{e}{L} = 5$ خروج از مرکز پ است) رسم شده است، نشان می دهد که به ازاء مقدار خاصی از پل برای هر زاویه θ ، تنشهای مقاوم جوش به مقدار مأکریم خود می رسد مقدار e از رابطه $e = -ucotg\theta$ به دست می آید. آشناشی با این واقعیت در نحوه بارگذاری تیرها و چگونگی استفاده حداقل از جوش مورد نظر حائز اهمیت است.

روابط نظری به دست آمده مقاومت جوش را فقط بر حسب ابعاد هندسی و مقاومت نهایی کششی فلز جوش مشخص می کند و می تواند به عنوان یک روش پیشرفته مورد توجه قرار گیرد.

منابع :

1. Sanaei E., Kamtekar, A.G. Experiments on some arbitrarily loaded fillet welds, welding Journal, May 1988, PP. 103 – 109.
2. Kamtekar, A.G. and Sanaei, E., The strength of some arbitrarily loaded fillet weld groups, proc. of the Intconf. on recent Research Advances in steel structures part 1, Budva, Yugoslavia, Sept. 1986.
3. Kamtekar, A.G. The Strength of planar fillet weld groups subjected to a shearing force applied outside their planes, J. of Construct. Steel Research 4, (1984), PP. 163–199.
4. Archer, F.E., Fischer, H.K. and Kitchen E.M., Fillet welds subjected to bending and shear, Civ. Eng. pub. wks. Review, 54(634), April 1959, PP. 455–458.
5. Butler, L.J., Pal, S. and Kulak, G.L. Eccentrically Loaded Welded Connections, proc. ASCE, J. Struct. Div., 98(ST 5), May 1972, pp. 988 - 1005.
6. Swannell, P., Rational design of fillet weld groups, proc. ASCE, J. Struct. Div. 107, (ST 5), May 1981, PP. 789–802.
7. Specification for covered electrodes for the manual metal - arc welding of carbon and carbon manganese steels, B.S. 639; 1976.
8. Southwell R.V. An introduction to the theory of elasticity for engineers and physicists, 2nd edn. Oxford, Oxford University press, 1941 Chapter VIII.
9. Mendelson, A., Plasticity: theory and application, New York Macmillan Co, 1968.